

Průvodce: Modul IIC - Klinicko-patologické základy medicíny (3. LF UK)

Modul IIC je jedním z nejobsáhlejších a také nejnáročnějších modulů na škole. Je vyučován ve 3. (letní semestr) a 4. (oba semestry) ročníku a vysvětlit jeho strukturu je trochu složitější. Základem je výuka patologie, patofyziologie a klinických oborů. Je rozdělen do 19 jednotlivých kurzů.

Patologie

Patologie je vyučována formou přednášek, seminářů a praktik a navazuje na obecnou patologii probranou v Modulu IIA.

Přednášky

Přednášky z patologie patří jak do modulu IIA (obecná patologie), tak do modulu IIC (speciální patologie) a jsou pouze ve třetím ročníku v obou semestrech. Je velmi užitečné je navštěvovat, a to zejména ta témata, která nejsou dobře zpracována v knize (např. neurologická témata nebo ledviny). Jak již bylo zmíněno, přednáší se pouze ve třetáku, což není úplně šťastné řešení vzhledem k tomu, že zkouška je na konci čtvrtáku. Je však možné si přednášky buď zopakovat nebo odchodit až ve čtvrtáku, pokud si je připsíte do svého rozvrhu.

Semináře

Semináře jsou hlavní formou výuky v rámci jednotlivých dílčích kurzů.

Praktika

Praktika probíhají v místnosti s mikroskopy, ale je jich opravdu málo v celém Modulu IIC. Na pitevnu se již nechodí!

Patofyziologie

Patofyziologie je vyučována na přednáškách a seminářích či praktikách a taktéž navazuje na obecnou patofyziologii z Modulu IIA.

Přednášky

Stejně jako z patologie, přednáší se pouze ve třetáku.

Semináře a praktika

Další výuka je opět zahrnuta do jednotlivých kurzů. V mnohých se však na patofyziologii nějak zapomnělo a vůbec se neučí, takže se často jedná spíše o samostudium.

Kurzy

1. Infekční a horečnaté stavy
2. Bolest
3. Poruchy nervového systému
4. Poruchy psychiky
5. Dušnost a bolest na hrudníku
6. GIT a břišní potíže
7. Nádorová onemocnění
8. Poruchy ledvinových funkcí a otoky
9. Krvácení
10. Kožní změny
11. Endokrinní a metabolická onemocnění
12. Poruchy lokomoce
13. Senzorické poruchy
14. Poruchy základních životních funkcí
15. Úrazy
16. Poruchy reprodukce a vývoje
17. Poruchy růstu a vývoje v postnatálním období
18. Etické problémy současné medicíny
19. Poruchy imunity

Zápočet

Zápočet je nutno získat z klinické části kurzu, za patologii i patofyziologii. Podmínky pro **klinickou část** si stanovuje vedoucí kurzu, tudíž jsou všude podmínky trochu jiné. Často se jedná pouze o splnění docházky, písemný test nebo méně často ústní zkoušení. Zápočet za klinickou část kurzů zapisují jejich vedoucí hned po splnění povinností.

Zápočet z **patologie** se dává na konci každého semestru. Je třeba mít dostatečnou docházku a splněné všechny testy. Ty se píší ke konci kurzů číslo 3, 5, 6, 7, 9, 11, 12 a 16. Součástí podmínek zápočtu je ve třetáku poznávání a popis preparátů.

Patofyziologie má taktéž souborný zápočet na konci semestru. Ve třetáku je pouze za docházku a na konci čtvrtáku se píše závěrečný zápočtový test. Rozhodně není jednoduchý a není radno ho podceňovat. Některé otázky jsou dost záludné a je dobré mít slušné základy obecné patofyziologie. Další podmínkou je vypracování kazuistiky. Vypracovává se ve dvojicích a nebývá to nic obtížného. K dispozici je i literatura, kterou si donesete.

Pokud máte nějaké pochybnosti o tom, jestli se má nebo nemá nějaký test psát, potom by měla být závazná informace, která je uvedena v SIS.

Zkouška

Zkouška je jistě jednou z nejobtížnějších na škole. Každý kurz má vydaný seznam zkouškových kazuistik. Každá obsahuje zadání, klinické otázky a tematickou otázku z patologie a patofyziologie. V komisi sedí patolog, patofyziolog a dva klinici. Taháte si ze dvou kurzů vždy po jedné kazuistice. Komise většinou dává vybrat, kterou chcete začít. Začínajte tou, u které umíte lépe patologii. A pozor, je nutné dobře umět z obou patologických předmětů obecnou část (z modulu IIA!). Tato zkouška je opravdu náročná, a to i na psychiku. Je opravdu důležité ji nepodcenit a věnovat jí dostatečně dlouhou přípravu (v řádu týdnů až měsíců).